

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2014r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodnicząca SSO Ewa Roszak

Protokolant st. sekr. sąd. Joanna Biedermann

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2014r. w Poznaniu

odwołania **R. M.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

z dnia 30 stycznia 2012r.,znak: (...)

w sprawie: **R. M.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P.

o zaległe składki

1. **Oddala odwołanie.**

2. **Zasądza od odwołującej na rzecz organu rentowego kwotę 600zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego odstępując od obciążania odwołującej kosztami postępowania w pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 30 stycznia 2012 roku, znak (...)/RKS-1, Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., działając na podstawie przepisów art. 83 ust. 1 oraz art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2009 r., nr 205, poz. 1585) oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 roku – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), określił na dzień 30.01.2012r. **zadłużenie R. M. z tytułu składek** w wysokości 14.385,25 zł, w tym na:

- 1) ubezpieczenia społeczne w kwocie 11.018,70 zł,
- 2) ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 2.556,26 zł,
- 3) Fundusz Pracy w kwocie 810,29 zł.

Organ rentowy wskazał, że należne składki powinny być uregulowane wraz z odsetkami za zwłokę, wynikającymi z art. 23 ustawy, liczonymi od dnia wpłaty włącznie, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29.08.1997 r. Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 ze zm.).

W uzasadnieniu decyzji Zakład wskazał, że działając na podstawie wskazanego przepisu art. 83 ust.1 pkt. 3 ustawy systemowej wydał decyzję w zakresie indywidualnych spraw dotyczących ustalania wymiaru składek i ich poboru

oraz określenia wysokości należności z tytułu składek w kwocie podanej w sentencji decyzji, na które składają się należności z tytułu składek na poszczególne ubezpieczenia za okres od 08/2001r. w ramach zakresów deklaracji 01-39 wraz z odsetkami naliczonymi na dzień 30.10.2012r. Nadto organ rentowy podał, że w toku postępowania w sprawie o ustalenie wysokości zadłużenia z tytułu składek zobowiązana zgłosiła się do Oddziału ZUS dnia 20.09.2011r. i zapoznała się z aktami oraz materiałem dowodowym.

Jako załącznik do decyzji dołączono szczegółowe zestawienie należności na poszczególne fundusze, ze wskazaniem okresu zaległości, rodzaju należności, terminu płatności oraz kwoty zaległości i kwoty odsetek za zwłokę.

Od powyższej decyzji ZUS z zachowaniem ustawowego trybu i terminu odwołała się R. M., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika, wnosząc o jej zmianę i zasądzenie od ZUS na rzecz powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pełnomocnik odwołującej zarzucił zaskarżonej decyzji sprzeczność poczynionych ustaleń ze stanem faktycznym sprawy przez przyjęcie, że odwołująca nie opłacała składek: a) na ubezpieczenie społeczne za okres od 08/2001r. do 12/2007r., b) na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 08/2001r. do 08/2006r., c) na Fundusz Pracy za okres od 08/2001r. do 09/2006r.

Uzasadniając stanowisko zawarte w odwołaniu pełnomocnik R. M. wskazał, że zgodnie z zaświadczeniem z dnia 05.07.2004r. wydanym przez ZUS, odwołująca nie posiadała na ten dzień jakiegokolwiek zadłużenia z tytułu składek. Nadto zgodnie z decyzją ZUS z dnia 22.10.2010r. nr (...) składki na ubezpieczenie społeczne zostały przez odwołującą opłacone m.in. za okres od 07/2003 do 12/2007. Mając powyższe na względzie należy uznać, że niemożliwe jest, aby ubezpieczona posiadała zadłużenie za wskazany w zaskarżonej decyzji okres, tj. od 08/2001 do 12/2007 skoro uprzednio organ rentowy sam potwierdził, że składki za ten czas zostały uiszczone.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie i powołując argumenty przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji wniósł o oddalenie odwołania i o zasądzenie od odwołującej kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nadto organ rentowy wskazał, że zgodnie z utrwaloną linią orzecniczą, zaświadczenia nie są aktami administracyjnymi (w szczególności - decyzjami), lecz jedynie czynnościami faktycznymi, ponieważ nie są oświadczeniami woli, lecz tylko oświadczeniami wiedzy (tak np. WSA w Warszawie w wyrokach z dnia 19.07.2006r., I SA/Wa 2276/05, LEX nr 258371 oraz z dnia 20.09.2007r., VI SA/Wa 1037/07, LEX nr 374817). Oznacza to, iż zaświadczenie nie kształtuje (przyznaje, ogranicza bądź pozbawia), nie stwierdza ani nie uznaje uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, lecz jedynie potwierdza istnienie (bądź brak) uprawnienia lub obowiązku (tak WSA w Warszawie w wyroku z dnia 22.06.2002r., VI SA/Wa 292/06, LEX nr 214079). W niniejszej sprawie oznacza to, iż zmiana stanu faktycznego, następująca po dniu wydania przedmiotowego zaświadczenia może spowodować, iż zaświadczenie to stanie się nieaktualne. Skutek ten wystąpi (bezpośrednio) w szczególności wówczas, gdy zmianie (zwiększeniu) ulegnie wysokość należności z tytułu składek za okres objęty zaświadczeniem (np. wskutek złożonej przez płatnika korekty deklaracji).

Rozstrzygając o zasadności wniesionego odwołania od w/w decyzji ZUS Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych wyrokiem z dnia 12.09.2012 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VIII U 1239/12, zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 30 stycznia 2012 roku i ustalił, że odwołująca nie posiada zadłużenia wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2001r. do 5 lipca 2004r., natomiast w pozostałym zakresie odwołanie oddalił. Nadto postanowieniem z dnia 1 października 2012r. wydanym w tej sprawie Sąd uzupełnił powyższy wyrok o rozstrzygnięcie w zakresie kosztów postępowania orzekając, iż wzajemnie znosi koszty zastępstwa procesowego odwołującej i organu rentowego.

Apelację od powołanego orzeczenia wywiodła zarówno R. M., jak i pozwany organ rentowy.

R. M. w wywiezionej co do punktu 2 i 3 wyroku apelacji domagała się zmiany wyroku i uwzględnienia odwołania przez orzeczenie braku zaległości składkowych po jej stronie od 08.2001r. do grudnia 2007r. co do składek na ubezpieczenia społeczne, za okres od sierpnia 2001r. do sierpnia 2006r. odnośnie składek na ubezpieczenie zdrowotne oraz za okres od sierpnia 2001r. do września 2006 r. odnośnie składek na Fundusz Pracy, a nadto zasądzenia od pozwanego kosztów procesu za obie instancje.

Apelująca wniosła ponadto o dopuszczenie na podstawie art. 368 § 1 k.p.c. dowodów z potwierdzeń wpłat na rachunek pozwanego odpowiednich kwot z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od lipca 2004r. do grudnia 2007r., które to potwierdzenia wpłat zostały odnalezione przez odwołującą już po ogłoszeniu wyroku.

Z kolei pozwany Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P., w apelacji skierowanej do rozstrzygnięć zawartych w punktach 1 i 3 wyroku, wniósł o zmianę wyroku i oddalenie odwołania przy obciążeniu strony przeciwnej kosztami postępowania sądowego, ewentualnie uchylecia orzeczenia i przekazania sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania zarzucając wydanemu wyrokowi naruszenie art. 244 § 1 k.p.a. polegające na jego niezastosowaniu; naruszenie art. 46 ust. 1, art. 47 oraz art. 23 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych polegające na stwierdzeniu braku zadłużenia składkowego odwołującej za okres od sierpnia 2001 r. do 5 lipca 2004 r. a także naruszenie art. 244 § 1 k.p.c., art. 252 i 233 k.p.c. polegające na błędnej interpretacji tych przepisów oraz przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów.

Wyrokiem z dnia 12 czerwca 2013 roku Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt III AUa 30/13 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w instancji odwoławczej. Jednocześnie Sąd II instancji zalecił, aby przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy dokonał analizy przedłożonych w postępowaniu apelacyjnym dowodów wpłat składek, zobowiązał odwołującą do naprowadzenia dowodów na fakt opłacenia składek za okres także od sierpnia 2001r. do 5 lipca 2004r. z uwagi na przedstawioną w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego negatywną ocenę skutków prawnych zaświadczenia pozwanego z dnia 5 lipca 2004r., a także zobowiązał Sąd do rozpatrzenia zarzutu podniesionego przez odwołującą co do przedawnienia płatności części składek. Pozwany zaś winien wyjaśnić w trakcie ponownego rozpoznania sprawy, jakie konkretnie kwoty zaległości za poszczególne okresy płatności, objął zaskarżoną decyzją.

Rozpoznając sprawę ponownie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca R. M. prowadziła działalność gospodarczą w okresie od dnia 12.02.1997r. do 31.12.2001r. pod numerem wpisu (...) oraz od dnia 01.04.2001r. do 31.12.2007r. pod numerem wpisu (...).

Według informacji, uzyskanych z Urzędu Skarbowego P., odwołująca prowadziła działalność gospodarczą w okresie od dnia 12.02.1997 r. do 31.12.2001 r. pod nazwą (...) oraz od dnia 01.01.2002r. do 31.12.2007r. pod nazwą (...).

Pełnomocnikiem jej w prowadzonej działalności był mąż odwołującej – A. M.. Działalność ta była prowadzona jednoosobowo – odwołująca w żadnym okresie nie zatrudniała pracowników, także sprawy rachunkowe i związane ze składaniem dokumentów do ZUS lub Urzędu Skarbowego prowadziła osobiście, przy czym opłacaniem składek i chodzeniem po urzędach zasadniczo zajmował się A. M.. Składki należne na ZUS opłacane były ze środków znajdujących się na koncie męża odwołującej i z reguły opłacane były terminowo, choć zdarzały się „drobne poślizgi”. W okresie prowadzenia działalności R. M. kilkakrotnie ubiegała się o przyznanie jej kredytu bankowego i m.in. na przełomie IX/X 2003r. z tego powodu wystąpiła po raz pierwszy do organu rentowego o wydanie zaświadczenia o niezaleganiu z opłacaniem składek. Zaświadczenie takie otrzymała z ZUS, nie otrzymała natomiast pisma lub informacji o występowaniu na jej koncie zaległości. Kolejne zaświadczenie o niezaleganiu ze składkami R. M. otrzymała w dniu 5.07.2004r. Z tego powodu była ona przekonana, że treść zaświadczenia odpowiada stanowi rzeczywistości i na ten dzień nie posiada ona rzeczywiście zaległości składkowych wobec ZUS.

Odwołująca dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu prowadzonej działalności pozarolniczej od dnia 01.01.1999r., od dnia 23.12.1999r. oraz od dnia 24.07.2003r.

R. M. złożyła w organie rentowym dokumenty rozliczeniowe za okres od 01/1999r. do 08/2000r. oraz od 07/2003r. do 08/2003r., natomiast dokumenty za okres od 09/2003r. do 12/2007r. zostały sporządzone systemowo za okres 09/1999r., 11/1999r., od 01/2000r. do 06/2000r. oraz od 07/2003r. do 12/2007r.

Decyzją z dnia 22.11.2010r., nr (...), organ rentowy stwierdził, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej R. M.:

1) podlegała obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu w okresie:
od dnia 01.01.1999r. do 31.12.2007r.

2) dobrowolne ubezpieczenie chorobowe powstało w okresach:

od dnia 01.01.1999r. do 08.09.1999r.,

od dnia 07.08.2003r. do 31.03.2004r.,

od dnia 01.05.2004r. do 31.07.2004r.,

od dnia 01.10.2004r. do 31.10.2004r.,

od dnia 01.03.2005r. do 31.05.2005r.

W punkcie 3 decyzji organ rentowy określił wysokość podstawy wymiaru składek na poszczególne ubezpieczenia dla R. M. jako płatnika składek.

Od powyższej decyzji R. M. nie odwołała się.

Zgodnie z treścią zaświadczenia z dnia 05.07.2004r., nr (...), sporządzonego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., R. M. na dzień 05.07.2004r. nie posiada zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Powyższe zaświadczenie zostało sporządzone przez A. D. - zastępcę naczelnika Wydziału Rozliczeń Kont Płatników Składek i Ubezpieczonych.

Pozwany organ rentowy nie prowadził wobec odwołującej żadnego postępowania, zmierzającego do uregulowania przez odwołującą należności.

W dniu 21.02.2011r. odwołująca R. M. wystąpiła do pozwanego organu rentowego z wnioskiem o emeryturę. W kwestionariuszu dotyczącym przebiegu jej zatrudnienia oraz okresów składkowych i nieskładkowych do dnia złożenia wniosku wskazała, że od 1986r. prowadzi działalność gospodarczą o różnym profilu, ostatnio do dnia 31.12.2007r., zaś od 01.01.2008r. nie pracuje oraz nie prowadzi już pozarolniczej działalności gospodarczej.

Organ rentowy, dokonując w związku ze złożonym wnioskiem o emeryturę analizy w zakresie potwierdzenia ubezpieczenia osób opłacających składki na własne ubezpieczenie z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, na podstawie potwierdzenia Wydziału Ubezpieczeń i Składek z dnia 24.03.2011r. uzyskał informacje o okresach, za które odwołująca opłaciła należne składki na ubezpieczenia społeczne jako prowadząca działalność gospodarczą (pkt 2 potwierdzenia) oraz okresach, za które w/wym. nie opłaciła należnych składek (pkt 3 potwierdzenia na k. 63 akt emerytalnych odwołującej). Z zestawienia tego wynika, iż okresami nieopłacenia składek były okresy: od 18.12.2000r. do 31.12.2000r., od 15.01.2001r. do 30.06.2003r., od 09.07.2003r. do 31.07.2003r., za 31.12.2005r., za 31.01.2006r., za 28.02.2006r., od 01.06.2006r. do 30.06.2006r., od 29.07.2006r. do 31.07.2006r., od 30.08.2006r.

do 31.08.2006r., od 29.09.2006r. do 30.09.2006r., od 30.10.2006r. do 31.10.2006r., za 30.11.2006r., za 31.01.2007r., za 31.05.2007r. i od 30.12.2007r. do 31.12.2007r. Na dzień wydania decyzji o przyznaniu R. M. prawa do emerytury, tj. na dzień 09.09.2011r. zadłużenie na koncie odwołującej z tytułu zaległych składek wynosiło: - na ubezpieczenia społeczne w kwocie 11.018,70 zł, za okres od 08/2001 do 07/2003, 12/2005, za okres od 01/2006 do 02/2006, za okres od 06/2006 do 01/2007, 05/2007 i 12/2007 (plus należne odsetki liczone od terminu płatności do dnia zapłaty włącznie),

- na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 2.556,26 zł za okres od 08/2001 do 06/2003 i za okres od 06/2006 do 08/2006 (plus należne odsetki liczone od terminu płatności do dnia zapłaty włącznie),

- na Fundusz Pracy w kwocie 810,29 zł za okres od 08/2001 do 07/2003, za 06/2006 i za 09/2006 (plus należne odsetki liczone od terminu płatności do dnia zapłaty włącznie).

W oparciu o powyższe ustalenia zaskarżoną decyzją z dnia 30.01.2012r., organ rentowy określił na dzień 30.01.2012r. zadłużenie R. M. z tytułu składek w wysokości łącznej 14.385,25 zł, w tym na:

1) ubezpieczenia społeczne w kwocie 11.018,70 zł,

2) ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 2.556,26 zł,

3) Fundusz Pracy w kwocie 810,29 zł.

W uzasadnieniu powyższej decyzji organ rentowy wskazał również, iż działał na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 3 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, zgodnie z którym Zakład Ubezpieczeń Społecznych wydaje decyzje w zakresie indywidualnych spraw dotyczących w szczególności ustalania wymiaru składek i ich poboru, a także określa wysokość należności z tytułu składek, w kwocie podanej w sentencji decyzji, na którą w przypadku R. M. składają się należności z tytułu:

1) składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 2001-08 do 2007-12 w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 w kwocie 24.241,70 zł, w tym składki w kwocie 11.018,70 zł i odsetki za zwłokę w kwocie 13.223 zł,

2) składek na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 2001-08 do 2006-08 w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 w kwocie 5.606,26 zł, w tym składki w kwocie 2.556,26 zł i odsetki za zwłokę w kwocie 3.050 zł,

3) składek na Fundusz Pracy za okres od 2001-08 do 2006-09 w ramach zakresów numerów deklaracji 01-39 w kwocie 1.771,29 zł, w tym składki w kwocie 810,29 zł i odsetki za zwłokę w kwocie 961 zł.

Od powyższej decyzji ZUS z zachowaniem ustawowego trybu i terminu odwołała się R. M., zarzucając tej decyzji sprzeczność poczynionych ustaleń ze stanem faktycznym sprawy przez przyjęcie, że odwołująca nie opłacała składek podczas, gdy zgodnie z zaświadczeniem z dnia 05.07.2004 r., wydanym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych potwierdzone zostało, iż nie posiadała ona na ten dzień jakiegokolwiek zadłużenia z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne, ubezpieczenie zdrowotne, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. W oparciu o treść art. 244 kpc w związku z art. 252 kpc wynika więc, że zaświadczenie to jako dokument urzędowy korzysta z dwóch domniemań prawnych, tj. z domniemania autentyczności (iż dokument pochodzi od osoby lub organu wskazanego jako jego wystawca, a zatem, że nie jest on sfalszowany) oraz z domniemania zgodności z prawdą (iż zaświadcza on prawdziwy stan rzeczy).

W odpowiedzi na odwołanie ubezpieczonej organ rentowy, podtrzymując dotychczasowe stanowisko w sprawie i powołując argumenty przytoczone w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji, wniósł o oddalenie odwołania. Pozwany wskazał, że zgodnie z utrwaloną linią orzeczniczą zaświadczenia nie są aktami administracyjnymi (w szczególności - decyzjami), lecz jedynie czynnościami faktycznymi, ponieważ nie są oświadczeniami woli, lecz tylko oświadczeniami wiedzy. Oznacza to, iż zaświadczenie nie kształtuje (przyznaje, ogranicza bądź pozbawia), nie stwierdza ani nie uznaje uprawnień lub obowiązków wynikających z przepisów prawa, lecz jedynie potwierdza istnienia (bądź brak)

uprawnienia lub obowiązku (tak WSA w Warszawie w wyroku z dnia 22.06.2002r., VI SA/Wa 292/06, LEX nr 214079). W niniejszej sprawie oznacza to zatem, iż zmiana stanu faktycznego, następująca po dniu wydania przedmiotowego zaświadczenia może spowodować, iż zaświadczenie to stanie się nieaktualne. Skutek ten wystąpi (bezpośrednio) w szczególności wówczas, gdy zmianie (zwiększeniu) ulegnie wysokość należności z tytułu składek za okres objęty zaświadczeniem (np. wskutek złożonej przez płatnika korekty deklaracji).

Wyrokiem z dnia 12.09.2012 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VIII U 1239/12 Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 30 stycznia 2012 roku i ustalił, że odwołująca nie posiada zadłużenia wobec Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w P. z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne oraz Fundusz Pracy za okres od sierpnia 2001r. do 5 lipca 2004r., natomiast w pozostałym zakresie odwołanie oddalił. W zasadniczych powodach swojego rozstrzygnięcia Sąd stwierdził, iż organ rentowy nie przedstawił żadnych dowodów ani nie wykazał żadnych okoliczności, które przemawiałyby za uznaniem, że w okresie od 08/2001 do 05.07.2004r. odwołująca posiada zadłużenie, tj. że zaświadczenie z dn. 05.07.2004r. jest niezgodne z prawdą.

Apelację od powołanego orzeczenia wywiodła zarówno R. M. co do rozstrzygnięcia oddalającego jej odwołanie w zakresie zadłużenia składkowego za dalszy okres tj. do 12/2007, jak i pozwany organ rentowy co do okresu uwzględniającego odwołanie w oparciu o powołane zaświadczenie o nieposiadaniu zadłużenia z tytułu składek na dzień wydania zaświadczenia .

R. M. w wywiedzionej apelacji wniosła ponadto o dopuszczenie na podstawie art. 368 § 1 k.p.c. dowodów z potwierdzeń wpłat na rachunek pozwanego odpowiednich kwot z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od lipca 2004r. do grudnia 2007r. albowiem powołanie ich nie było możliwe na etapie postępowania pierwszo instancyjnego wobec faktu, iż zostały one odnalezione przez odwołującą dopiero po ogłoszeniu wyroku w sprawie. Płatności te dokonywane były z rachunku jej męża i odwołująca fizycznie nimi nie dysponowała.

Wyrokiem z dnia 12 czerwca 2013 roku Sąd Apelacyjny w Poznaniu III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygn. akt III AUa 30/13 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę Sądowi Okręgowemu w Poznaniu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w instancji odwoławczej.

Według stanowiska Sądu Apelacyjnego obie apelacje okazały się usprawiedliwione. Sąd Apelacyjny wskazał, że niezasadnie odwołująca naprowadza na wiążące dla sprawy znaczenie decyzji wydanej przez ZUS 22.10.2010r. albowiem tą decyzją określono jedynie okres podlegania przez nią ubezpieczeniom społecznym z określeniem jedynie podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia, a nie była to decyzja określająca zadłużenie składkowe R. M. wobec ZUS. Natomiast przedstawione przez nią wraz z apelacją dowody z dokumentów w postaci dowodów wpłat składek za okres od lipca 2004 do grudnia 2007 prowadzić muszą do uchylenia zaskarżonego orzeczenia. Sąd Apelacyjny podzielił także argumenty zawarte w apelacji pozwanego Zakładu, iż Sąd I instancji niezasadnie przypisał zaświadczeniu ZUS z dnia 05.07.2004r. moc wiążącą dla wykazania stanu zaległości składkowych odwołującej. W tym zakresie Sąd Apelacyjny przywołał ugruntowane orzecznictwo sądowe oraz stanowisko komentatorów wskazujące, iż zaświadczenie jest aktem wiedzy, a nie woli organu i nie ma charakteru prawotwórczego ani charakteru interpretacyjnego, nie rozstrzyga żadnej sprawy, nie tworzy nowej sytuacji prawnej ani nie kształtuje bezpośrednio stosunku prawnego. Z tych powodów Sąd ten wskazał, iż przy ponownym rozpoznaniu sprawy Sąd Okręgowy powinien dokonać analizy przedłożonych w postępowaniu apelacyjnym dowodów wpłat składek, zobowiązać także odwołującą do naprowadzenia dowodów na fakt opłacenia składek za okres od sierpnia 2001r. do lipca 2004r. z uwagi na negatywną ocenę skutków prawnych zaświadczenia pozwanego z dnia 5 lipca 2004 roku. Nadto Sąd powinien się odnieść do przywołanego przez odwołującą zarzutu przedawnienia płatności części składek, zaś pozwany winien wyjaśnić jakie konkretnie kwoty zaległości za poszczególne okresy płatności objął zaskarżoną decyzją.

W tym stanie sprawy, w ponownie toczącym się postępowaniu, pozwany organ rentowy został zobowiązany do dokonania analizy złożonych przez odwołującą przelewów za okres od lipca 2004r. do grudnia 2007r. i wskazania,

czy dokonane przedłożonymi przelewami opłaty wpłynęły na konto ZUS, w jaki sposób zostały rozliczone, na jakie fundusze i zaległości oraz czy wpłaty te mają wpływ na stan zaległości wskazany w zaskarżonej decyzji, a jeżeli tak – w jaki sposób stan zaległości przedstawia się na poszczególnych funduszach w poszczególnych miesiącach, po uwzględnieniu przekazanych dowodów wpłat. Nadto organ został zobowiązany do wskazania, które zaległości i w jakiej dacie uległy przedawnieniu, bądź co do których składek nastąpiło przerwanie bądź zawieszenie biegu przedawnienia, z jakich powodów i w jakich datach.

W wykonaniu powyższego zobowiązania organ rentowy wyjaśnił, że złożone do akt sprawy dowody wpłat nie mają wpływu na stan zaległości wykazany w zaskarżonej decyzji. Opłaty na które przedstawiono dowody ich uiszczenia na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od 08/2004 do 12/2004, od 01/2005 do 12/2005, od 01/2006 do 05/2006 i od 07/2006 do 21/2006 oraz od 01/2007 do 12/2007 wpłynęły na konto odwołującej i zostały rozliczone zgodnie z dyspozycją płatnika, tj. na fundusz i miesiąc wskazany na dowodzie wpłaty. Organ rentowy przedstawił także szczegółowo, w jaki sposób wpłaty dokonane w kwocie wyższej od zadeklarowanej zostały przez niego rozliczone na poczet należności głównych i na odsetki, wskazując te informacje w odniesieniu do wpłat dokonanych w konkretnych datach wynikających z przedłożonych przelewów (rozliczenie na k. 113-113v akt).

Nadto pozwany podał, że rozliczenie konta, które było podstawą do wydania w dniu 30.01.2012r. zaskarżonej decyzji znak: 290000/411/22593/RKS-1 w przedmiocie określenia wysokości zadłużenia R. M. wobec ZUS nie uległo zmianie i na dzień 02.12.2013r. konta nadal wykazują zadłużenie z tytułu składek:

- ubezpieczenia społeczne: za okres od 08/2001r. do 07/2003r., od 12/2005r. do 02/2006r., od 06/2006r. do 11/2006r., za 01/2007r., 05/2007r. i 12/2007r. w łącznej kwocie 11.018,70 zł + odsetki za zwłokę,

- ubezpieczenie zdrowotne: za okres od 08/2001r. do 06/2003r. oraz od 06/2006r. do 08/2006r. w łącznej kwocie 2.556,62 zł + odsetki za zwłokę,

- Fundusz Pracy : za okres od 08/2001r. do 07/2003r., za 06/2006r. oraz 09/2006r. w łącznej kwocie 810,29 zł + odsetki za zwłokę.

Odnośnie wskazania, które zaległości i w jakiej dacie uległy przedawnieniu ZUS podał, że wydanie w dniu 22.10.2010r. decyzji obejmującej R. M. obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym w okresie od 01.01.1999r. do 31.12.2007r. i brak wpłat za rok 2001, spowodowało przedawnienie nieopłaconych składek do miesiąca 07/2001r. Natomiast należności wskazane w zaskarżonej decyzji nie uległy przedawnieniu.

Po zapoznaniu się z przedstawionym przez organ rentowy rozliczeniem wpłat udokumentowanych złożonymi dowodami, pełnomocnik odwołującej nie przedstawił twierdzeń oraz wniosków, w których reprezentowana przez niego strona kwestionowałaby sposób i prawidłowość dokonanych rozliczeń, natomiast wraz z pismem z dnia 3 kwietnia 2014 roku pełnomocnik odwołującej złożył dodatkowo kolejne dokumenty w postaci umowy o kredyt rewołwingowy z dnia 30.09.2003 r. i 27.10.2004r. oraz oryginały dowodów wpłat z tytułu składek ZUS (poczta) za miesiące: lipiec 2003r. do grudzień 2003r. oraz za styczeń, luty, częściowo marzec oraz lipiec 2004 r. wraz z kserokopiami, a także wyciąg bankowy z 2007r. dokonanych przelewów za rok 2006.

Odnosząc się do treści w/w pisma pełnomocnika odwołującej oraz załączonych do niego dalszych dokumentów, jak również wskazując na ustalenia dokonane w sprawie przyznania R. M. prawa do emerytury, pozwany organ rentowy - pismem sporządzonym przez Wydział Rozliczeń Kont Płatników Składek - poinformował, że:

1) kopie dowodów wpłat za okres od 07/200 r. do 12/2003r., 03/2004r., 07/2004r. zostały odnotowane na koncie płatnika i uwzględnione przy wydawaniu decyzji określającej wysokość zadłużenia z dnia 30.01.2012r. – sposób rozliczenia wpłat za te okresy na poszczególnych funduszach przedstawił w załączniku – k.151 akt,

2) należności z tytułu nieopłaconych składek wskazane w decyzji określającej wysokość zadłużenia istniały w momencie ustalania odwołującej prawa do emerytury, tj. w miesiącu 04/2011r. oraz na dzień wydania decyzji

przyznającej prawo do emerytury z dnia 09.09.2011r. zgodnie z zaświadczeniem Wydziału Ubezpieczeń i Składek z dnia 24.03.2011r. znajdującym się w aktach emerytalnych R. M.,

3) na dzień 09.09.2011r. zadłużenie na koncie R. M. z tytułu zaległych składek wynosiło:

- na ubezpieczenia społeczne w kwocie 11.018,70 zł za okres od 08/2001r. do 07/2003r., za 12/2005r., za okres od 01/2006r. do 02/2006r., za okres od 06/2006r. do 01/2007r., za 05/2007r. i za 12/2007r. (plus należne odsetki liczone od terminu płatności do dnia zapłaty włącznie),

- na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 2.556,26 zł za okres od 08/2001r. do 06/2003r. oraz za okres od 06/2006r. do 08/2006r. (plus należne odsetki liczone od terminu płatności do dnia zapłaty włącznie),

- na Fundusz Pracy w kwocie 810,29 zł za okres od 08/2001r. do 07/2003r., za 06/2006r. i za 09/2006 r. (plus należne odsetki liczone od terminu płatności do dnia zapłaty włącznie).

Wydział podał także, iż wskazane powyżej zadłużenie jest zgodne ze stanem podanym w zaskarżonej decyzji z dnia 30.01.2012 r. określającej wysokość zadłużenia odwołującej wobec ZUS.

Na rozprawie w dniu 27 listopada 2014 roku pełnomocnik odwołującej oświadczył, iż przedłożone dotychczas dowody są wszystkimi jakie odwołująca posiada w zakresie spornego okresu i dalszych wniosków dowodowych w imieniu odwołującej nie zgłosił.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie:

- zeznań świadka A. M. (k. 129v-130v),
- dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy w szczególności na kartach 72, 113-114, 137, 149-151,
- akt ZUS nr (...) i akt składkowych ZUS (...)

Oceniając zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy Sąd uznał, iż na przymiot wiarygodności zasługują zeznania świadka A. M. - męża odwołującej R. M.. Świadek szczegółowo opisał sposób prowadzenia działalności gospodarczej przez odwołującą i dokonywania opłat należnych składek, jak również zeznał, iż sam także dokonywał stosownych wpłat poszczególnych składek za okresy, które były przedmiotem niniejszego postępowania. Zeznania te były dla Sądu logiczne i jasne, a nadto korespondowały z pozostałym materiałem dowodowym w postaci dokumentów zgromadzonych w sprawie.

Sąd dał wiarę zebranych w sprawie dokumentom oraz ich kserokopiom. Dokumenty urzędowe Sąd uznał za wiarygodne i miarodajne, albowiem sporządzone zostały przez organy do tego uprawnione z zachowaniem wymaganej formy. Sąd uznał za wiarygodne w całości dokumenty zawarte w aktach pozwanego organu rentowego, albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne organy, w zakresie przyznanych im upoważnień i w przepisanej formie. Ponieważ nie były one kwestionowane przez żadną ze stron postępowania i nie wzbudziły wątpliwości Sądu, co do ich autentyczności bądź prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, nie było podstaw, ażeby odmówić im wiary. Za wiarygodne Sąd uznał także dokumenty prywatne stanowiące zgodnie z art. 245 k.p.c. dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Należy podkreślić, że ich wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, a Sąd nie znalazł podstaw, by czynić to z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Istota sporu w niniejszej sprawie w toku jej ponownego rozpoznania sprowadzała się w dalszym ciągu do rozstrzygnięcia, czy zasadnie organ rentowy ustalił wysokość zadłużenia odwołującej z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okresy wskazane w zaskarżonej decyzji z dnia 30.01.2012r.

Organ rentowy stwierdził bowiem, iż odwołująca zalega za zapłatą składek na ubezpieczenia społeczne za okres od 08/2001r. do 12/2007r., na ubezpieczenie zdrowotne za okres od 08/2001r. do 08/2006r. oraz na Fundusz Pracy za okres od 08/2001r. do 09/2006r. w łącznej kwocie 24.241,70 zł wraz z odsetkami.

Z kolei odwołująca nie zgadzała się z powyższym podnosząc, iż nie jest możliwe, aby posiadała ona zadłużenie za wskazany w zaskarżonej decyzji okres, skoro organ ubezpieczeniowy sam potwierdził w wystawionym zaświadczeniu, że nie zalega ona ze składkami należnymi wobec ZUS, a nadto o braku zadłużenia odwołującej organ rentowy wskazywał w treści decyzji z dnia 22.10.2010r., nr (...). Dodatkowo na potwierdzenie prawidłowości swojego stanowiska odwołująca R. M. przedłożyła w toku postępowania apelacyjnego oraz przy ponownym rozpoznaniu sprawy dokumenty w postaci dowodów dokonanych wpłat na konto ZUS w zakresie należnych składek za okres od lipca 2004r. do grudnia 2007r. oraz za miesiące: lipiec 2003r. do grudzień 2003r. i za styczeń, luty, częściowo marzec oraz lipiec 2004 r.

Nadal poza sporem pozostawała okoliczność, iż odwołująca prowadziła działalność gospodarczą w okresie objętym zaskarżoną decyzją i w związku z prowadzoną działalnością, jak każdy przedsiębiorca miała obowiązek m. in. terminowo i w prawidłowej wysokości odprowadzać składki na ubezpieczenia społeczne, zdrowotne i Fundusz Pracy.

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność.

W świetle art. 13 pkt 4 cyt. ustawy, osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczeń społecznych w okresie od dnia rozpoczęcia prowadzenia tej działalności, do dnia zaprzestania jej wykonywania.

Dalej zaś zgodnie z treścią przepisu art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 13.10.1998r. płatnik składek jest obowiązany według zasad wynikających z przepisów ustawy obliczać, potrącać z dochodów ubezpieczonych, rozliczać oraz opłacać należne składki za każdy miesiąc kalendarzowy. Stosownie do treści przepisu art. 47 ust. 1 ustawy płatnik składek przesyła w tym samym terminie deklaracje rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc. W myśl ust. 4 powołanego art. ustawy składki opłaca się na wskazane przez ZUS rachunki bankowe odrębnymi wpłatami w podziale na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenia zdrowotne Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Zgodnie z art. 47 ust. 7 w/w ustawy brak możliwości zidentyfikowania wpłaty nie obciąża Zakładu.

Od nieopłaconych w terminie składek należne są od płatnika składek odsetki za zwłokę, na zasadach i w wysokości określonych w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997r. – Ordynacja podatkowa (art. 23 ust. 1 u.s.u.s.).

Składki oraz odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, koszty upomnienia i dodatkowa opłata zwane dalej „należnościami z tytułu składek nieopłacone w terminie podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej (art. 24 ust. 2 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Natomiast w myśl art. 32 w/w ustawy do składek na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, na ubezpieczenie zdrowotne w zakresie ich poboru, egzekucji, wymierzania odsetek za zwłokę i dodatkowej opłaty, przepisów karnych, dokonywania zabezpieczeń na wszystkich nieruchomościach, ruchomościach i prawach zbywalnych dłużnika, stosowania ulg i umorzeń stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące składek na ubezpieczenia społeczne.

Jak wskazano już na wstępie, a co wynika jednoznacznie z poczynionych w przedmiotowej sprawie ustaleń, odwołująca była zobowiązana - jako osoba prowadząca działalność gospodarczą - odprowadzać składki na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczenia Zdrowotnego i Fundusz Pracy.

Nadto w związku z wniesionymi przez strony apelacjami od wydanego w tej sprawie uprzednio przez Sąd wyroku z dnia 12.09.2012r., Sąd Apelacyjny odniósł się do podnoszonej przez odwołującą mocy wiążącej wydanego jej przez organ rentowy zaświadczenia z dnia 05.07.2004r. dla wykazania stanu zaległości składkowych.

Powtórzyć zatem tylko należy, iż zgodnie z powszechnie przyjętym i prezentowanym orzecnictwem sądowym zaświadczenie jest aktem wiedzy, a nie woli organu i nie ma charakteru prawotwórczego ani charakteru interpretacyjnego (np. wykładni przepisów prawa). Zaświadczenie nie rozstrzyga żadnej sprawy, nie tworzy nowej sytuacji prawnej, ani nie kształtuje bezpośrednio stosunku prawnego. Zaświadczeniem organ potwierdza jedynie istnienie określonego stanu w oparciu o posiadane już dane, a postępowanie wyjaśniające, o jakim mowa w art. 218 § 2 k.p.a., spełnia jedynie rolę pomocniczą przy ustalaniu treści zaświadczenia. Odnosi się ono do zbadania okoliczności wynikających z istniejących ewidencji, rejestrów i innych danych, bądź też wyjaśnienia czy dane te odnoszą się do wnioskodawcy, faktów, stanu prawnego, którego poświadczenia domaga się zainteresowany, a także ustalenia ewentualnych ich dysponentów (wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 3 grudnia 2010 r. sygn. II SA/Wr 551/10 Lex nr 755651 przywoływany już przez Sąd Apelacyjny). Ponadto Sąd Apelacyjny potwierdził prawidłowość przyjętego dotąd stanowiska sądu, iż decyzja z dnia 22.10.2010r. jedynie określała okresy podlegania przez odwołującą ubezpieczeniom społecznym i wskazywała podstawy wymiaru składek na te ubezpieczenia, a nie była decyzją określającą zadłużenie składkowe odwołującej - w żaden sposób nie przesądzała więc o rozmiarach tego zadłużenia na dzień jej wydania.

A zatem podnoszone w dalszym ciągu twierdzenia odwołującej o braku jej zadłużenia z tytułu składek za okres od sierpnia 2001r. do 5 lipca 2004r. z uwagi na treść wydanego jej zaświadczenia oraz na treść decyzji z października 2010r. stanowią jedynie polemikę prowadzoną nadal ze wskazanymi już powyżej rozważaniami przedstawionymi także w uzasadnieniu wyroku Sądu Apelacyjnego.

Aktualnie prawidłowość stanowiska odwołującej o braku zaległości w opłacaniu składek za okres sporny wskazany w zaskarżonej decyzji mogły wykazać jedynie przedstawione przez nią dowody w postaci dokumentów dotyczących dokonanych wpłat na konto ZUS w zakresie należnych składek za okres objęty decyzją.

Analiza przedłożonych dowodów wpłat tytułem składek i przedstawione w oparciu o nie rozliczenia dokonane przez pozwany organ rentowy doprowadziły Sąd do ustalenia i w konsekwencji stwierdzenia, iż załączone do akt sprawy wpłaty nie mają wpływu na stan zaległości wykazany w zaskarżonej decyzji. Rozliczenie konta, które było podstawą do wydania zaskarżonej decyzji z dnia 30.01.2012r. w przedmiocie określenia wysokości zadłużenia R. M. wobec ZUS nie uległo, w wyniku ponownego przeprowadzenia postępowania dowodowego, zmianie. Konta odwołującej wykazują w dalszym ciągu zadłużenie:

- na ubezpieczenia społeczne w kwocie 11.018,70 zł za okres od 08/2001r. do 07/2003r., 12/2005r., za okres od 01/2006r. do 02/2006r., za okres od 06/2006r. do 01/2007r., 05/2007r., 12/2007r. (plus należne odsetki liczone od terminu płatności do dnia zapłaty łącznie),
- na ubezpieczenie zdrowotne w kwocie 2.556,26 zł za okres od 08/2001r. do 06/2003r., za okres od 06/2006r. do 08/2006r. (plus należne odsetki liczone od terminu płatności do dnia zapłaty łącznie),
- na Fundusz Pracy w kwocie 810,29 zł za okres od 08/2001r. do 07/2003r., 06/2006r., 09/2006r. (plus należne odsetki liczone od terminu płatności do dnia zapłaty łącznie).

Wskazać w tym miejscu należy dodatkowo, iż taki stan zaległości składkowych figurował na koncie odwołującej w momencie rozstrzygnięcia o jej prawie do emerytury. Postępowanie przeprowadzone przez organ rentowy właśnie co do złożonego wniosku o emeryturę doprowadziło do ostatecznego ustalenia tych zaległości oraz do wydania zaskarżonej decyzji.

Podkreślenia wymaga także, iż pozwany Zakład, dokonując rozliczenia uiszczanych przez odwołującą składek w spornym okresie 2001- 2007 oraz przedstawiając te rozliczenia na koncie odwołującej w odniesieniu do przedłożonych

przez nią w niniejszej sprawie dowodów opłat składek, stosował przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 grudnia 1998r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, wypłaconych zasiłków z ubezpieczeń chorobowego i wypadkowego, zasiłków rodzinnych, pielęgnacyjnych i wychowawczych oraz kolejności zaliczania wpłat składek na poszczególne fundusze (Dz. U. nr 165, poz 1197 ze zm.) zmienionego następnie rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 18 kwietnia 2008r. w sprawie szczegółowych zasad i trybu postępowania w sprawach rozliczania składek, do których poboru jest zobowiązany Zakład Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2008r., nr 78, poz 465). Zgodnie z przepisami tego rozporządzenia:

§11. 1. Zakład dokonuje rozliczenia dokonanej przez płatnika składek wpłaty na koncie płatnika i zewidencjonowania danych na koncie ubezpieczonego za dany miesiąc kalendarzowy na podstawie deklaracji oraz raportów lub deklaracji korygującej i raportów korygujących, zgodnie z oznaczeniem dokonany przez płatnika składek na dokumencie płatniczym, o którym mowa w art. 47 ust. 4a ustawy, z uwzględnieniem § 3 ust. 4 i § 25.

2. Dokonanie korekty dyspozycji płatnika składek wskazanej na dokumencie płatniczym co do miesiąca, za który ma zostać rozliczona wpłata, jest możliwe tylko za zgodą Zakładu.

3. Jeżeli płatnik składek dokona w obowiązującym terminie wpłaty składek na ubezpieczenia społeczne, na Fundusz Emerytur Pomostowych, na ubezpieczenie zdrowotne lub na Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych nieoznaczonej co do okresu, wpłatę tę zalicza się w pierwszej kolejności na pokrycie należności z danego tytułu, poczynając od należności o najwcześniejszym terminie płatności, z zachowaniem w ramach wpłaty składek na ubezpieczenia społeczne pierwszeństwa zaspokojenia należności funduszu emerytalnego i otwartych funduszy emerytalnych.

§12. 1. Jeżeli wpłata składek na ubezpieczenia społeczne jest niższa od kwoty należnych składek rozliczonych w deklaracji za dany miesiąc kalendarzowy, zgodnie z zasadami określonymi w § 6 ust. 1 pkt 1, w pierwszej kolejności rozlicza się ją na pokrycie należnych składek na fundusz emerytalny i na otwarte fundusze emerytalne.

2. Jeżeli wpłata, o której mowa w ust. 1, nie pokrywa w pełni należnych składek na fundusz emerytalny i na otwarte fundusze emerytalne, rozlicza się ją na częściowe pokrycie każdego z tych funduszy, proporcjonalnie do należnych kwot.

3. Pozostała po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1, kwota wpłaty podlega podziałowi i zaliczeniu na pokrycie należnych składek na fundusz rentowy, fundusz chorobowy i fundusz wypadkowy, proporcjonalnie do kwot należnych składek na te fundusze, wynikających z rozliczenia dokonanego w deklaracji za dany miesiąc kalendarzowy.

4. Jeżeli w wyniku rozliczenia wpłaty, o którym mowa w ust. 2, nie zostały pokryte w pełni należności otwartych funduszy emerytalnych, kwota wpłaty, zaliczona na pokrycie należności na otwarte fundusze emerytalne w odniesieniu do ubezpieczonych, podlega rozliczeniu proporcjonalnie do należnej za dany miesiąc kalendarzowy kwoty składek na otwarty fundusz emerytalny za danego ubezpieczonego, do łącznej kwoty należnych za dany miesiąc kalendarzowy składek na otwarte fundusze emerytalne.

5. Kwoty składek na ubezpieczenia społeczne rozliczane na fundusz emerytalny, fundusz rentowy, fundusz chorobowy i fundusz wypadkowy podlegają w odniesieniu do każdego ubezpieczonego rozliczeniu, proporcjonalnie do kwoty należnych składek na dany fundusz dotyczących ubezpieczonego, do łącznej kwoty należnych składek na dany fundusz, wynikającej z rozliczenia dokonanego w deklaracji za dany miesiąc kalendarzowy.

§13. 1. Jeżeli wpłata składek na ubezpieczenia społeczne jest wyższa niż kwota należnych składek z tego tytułu wynikająca z rozliczenia dokonanego w deklaracji za dany miesiąc kalendarzowy, nadwyżkę pozostałą po pokryciu należnych składek na ubezpieczenia społeczne za dany miesiąc kalendarzowy zalicza się proporcjonalnie na pokrycie zaległych należności funduszu emerytalnego i otwartych funduszy emerytalnych, poczynawszy od zobowiązań o najwcześniejszym terminie płatności.

2. Z kwoty pozostałej po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 1, pokrywa się proporcjonalnie należności funduszu rentowego, funduszu chorobowego i funduszu wypadkowego, począwszy od zobowiązań o najwcześniejszym terminie płatności.

2a. Z kwoty pozostałej po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 2, pokrywa się należności z tytułu składek na Fundusz Emerytur Pomostowych, począwszy od zobowiązań o najwcześniejszym terminie płatności.

3. Z kwoty pozostałej po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 2a, pokrywa się należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne, począwszy od zobowiązań o najwcześniejszym terminie płatności.

4. Z kwoty pozostałej po rozliczeniu, o którym mowa w ust. 3, pokrywa się proporcjonalnie należności Funduszu Pracy i Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych, począwszy od zobowiązań o najwcześniejszym terminie płatności.

Dalsze paragrafy przedstawiają sposób rozliczania przez Zakład wpłat składek na pozostałe fundusze.

Odwołująca reprezentowana w niniejszej sprawie przez fachowego pełnomocnika, nie przedstawiła dowodów na wykazanie, iż dokonane przez pozwanego organ rentowy rozliczenia wpłat dokonanych w kwocie wyższej od zadeklarowanej, zostały przeprowadzone w sposób nieprawidłowy pod względem rachunkowym lub niezgodnie ze wskazanymi wyżej przepisami. Poniesione jedynie zostało, iż wyliczenia ZUS zaprezentowane na zobowiązanie Sądu są nieczytelne i nie uwzględniają załączonych dowodów wpłat za lata 2005-2007.

Odnosząc się natomiast do podniesionego przez odwołującą zarzutu przedawnienia roszczeń Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wobec jej osoby, (a w tym przedawnienia odsetek) należy wskazać, że zgodnie z treścią art. 24 ustawy systemowej należności z tytułu składek, czyli składki, odsetki za zwłokę, koszty egzekucyjne, dodatkowe opłaty i opłaty prolongacyjne, których płatnik składek nie uregulował w terminie podlegają ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji lub egzekucji sądowej. Zakład Ubezpieczeń Społecznych może na drodze egzekucji administracyjnej lub sądowej dochodzić należności z tytułu składek tylko wówczas, gdy nie uległy one przedawnieniu. W odróżnieniu od przedawnienia cywilnoprawnych roszczeń majątkowych, w przypadku których upływ terminu przedawnienia nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania, przedawnienie należności z tytułu składek powoduje wygaśnięcie zobowiązania składkowego. Od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2011 r. termin przedawnienia należności z tytułu składek wynosił 10 lat, licząc od dnia, w którym stały się one wymagalne. Do dnia 31 grudnia 2002 r. termin przedawnienia tych należności wynosił 5 lat. Ponieważ przepisy wprost nie stanowiły, czy do należności z tytułu składek, które stały się wymagalne przed dniem 1 stycznia 2003 r. i nie uległy przedawnieniu do dnia 31 grudnia 2002 r. stosuje się 10-letni termin przedawnienia, istniały w tym zakresie wątpliwości. Wątpliwości te ostatecznie rozwiązał Sąd Najwyższy, który w uchwałach z dnia 2 lipca 2008 r., II UZP 5/08 oraz z dnia 8 lipca 2008 r., I UZP 4/08 stanął na stanowisku, że do takich należności z tytułu składek stosuje się 10-letni termin przedawnienia. Od dnia 1 stycznia 2012 r. należności z tytułu składek ulegają przedawnieniu po upływie 5 lat, licząc od dnia, w którym stały się wymagalne, przy czym 5-letni termin stosuje się również do przedawnienia należności z tytułu składek, którego bieg rozpoczął się przed dniem 1 stycznia 2012 r., z tym że bieg przedawnienia rozpoczyna się od dnia 1 stycznia 2012 r. Jeżeli jednak przedawnienie rozpoczęte przed dniem 1 stycznia 2012 r. nastąpiłoby zgodnie z przepisami dotychczasowymi wcześniej, przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu.

Termin przedawnienia należności z tytułu składek w przypadkach określonych przepisami art. 24 ust. 5a-6 u.s.u.s. ulega przerwaniu lub zawieszeniu. Przerwanie biegu terminu przedawnienia ma ten skutek, że po ustaniu okoliczności powodującej przerwanie biegu przedawnienia, termin przedawnienia biegnie od nowa. Z kolei zawieszenie biegu przedawnienia sprawia, że w terminie przedawnienia nie uwzględnia się co prawda okresu, w którym bieg przedawnienia był zawieszony, ale uwzględnia okres przedawnienia, który poprzedzał ten okres.

Odnosząc powyższe do realiów niniejszej sprawy stwierdzić należało, że wydanie w dniu 22.10.2010r. decyzji obejmującej R. M. obowiązkowym ubezpieczeniem społecznym w okresie od 01.01.1999r. do 31.12.2007r. i brak

wpłat za rok 2001, spowodowało przedawnienie nieopłaconych składek do miesiąca 07/2001r. Natomiast należności wskazane w zaskarżonej decyzji nie uległy przedawnieniu, gdyż najstarsze wymienione w niej należności stały się wymagalne przed dniem 1 stycznia 2003 r. i nie uległy przedawnieniu do dnia 31 grudnia 2002 r., tak więc zastosowanie do nich ma 10-letni termin przedawnienia.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd na podstawie powołanych przepisów prawa materialnego oraz art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., oddalił wniesione odwołanie, nie znajdując podstaw do jego uwzględnienia.

O kosztach zastępstwa procesowego objętych punktem 2 wyroku, orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. i § 6 pkt 5 w związku z § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U.z 2013r., poz.490.) i zasądzone od odwołującej na rzecz organu rentowego kwotę 600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego jedynie w części. Jednocześnie na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd odstąpił od obciążania odwołującej kosztami postępowania w pozostałym zakresie. Rozstrzygnięcie takie uzasadnione jest wysokością zadłużenia odwołującej wobec pozwanego określoną w skarżonej decyzji i związaną z tym niecelowością obciążania jej dalszymi kosztami, przy uwzględnieniu, że obecnie utrzymuje się ona z emerytury w wysokości ok. 1.500 zł miesięcznie.

SSO Ewa Roszak